

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر روش اجتماع پژوهشی در "برنامه فلسفه برای کودکان" بر خلاقیت کودکان

محل انتشار:

دوفصلنامه تفکر و کودک، دوره 3، شماره 6 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

کاوه رستمی - دانشگاه علامه طباطبایی

ابراهیم رحیمی - دانشگاه علامه طباطبایی

ویدا رستمی - دانشگاه علامه طباطبایی

سپیده هاشمی - دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر بررسی تاثیر روش اجتماع پژوهشی در برنامه آموزش فلسفه برای کودکان بر پرورش خلاقیت کودکان است. افرادی که در این پژوهش شرکت داشتند چهار نفر از دانش آموزان پسر پایه چهارم ابتدایی هستند، که از بین مناطق شهر شیراز با استفاده از روش نمونه گیری خوشه ای چندمرحله ای انتخاب شدند. برای جمع آوری داده ها از آزمون خلاقیت تورنس (فرم تصویری ب) که دارای سه فعالیت و در چهار خرده مقیاس سیالی، انعطاف پذیری، اصالت، بسط است استفاده شد. داستان های فکری مرتضی خسرونژاد طی دوازده جلسه، در سه ماه، هر هفته یک جلسه شصت دقیقه ای آموزش داده شد. این پژوهش نیمه آزمایشی از نوع پیش آزمون پس آزمون و با استفاده از گروه کنترل است. برای تحلیل داده ها از آزمون کواریانس استفاده شد. نتایج پژوهش نشان داد که میزان خلاقیت کودکانی که تحت آموزش داستان های فکری مرتضی خسرونژاد قرار گرفته بودند، به طور معناداری بیشتر از میزان خلاقیت کودکانی بود که این آموزش را دریافت نکرده بودند.

کلمات کلیدی:

آموزش فلسفه به کودکان، خلاقیت، روش اجتماع پژوهشی، داستان های فکری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1543849>

